

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand.

(Ændrede regler om refusion).

Fremsat den 19. oktober 1977 af *Tove Jørgensen* (DKP), *Jørgen Jensen* (DKP) og *Freddy Madsen* (DKP).

§ 1.

I lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand, som ændret senest ved lov nr. 485 af 14. september 1977, foretages følgende ændringer:

1. I § 133, stk. 1, ændres „50 pct.“ til: „75 pct.“.

2. I § 136 ophæves stk. 3.

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende med virkning fra den 1. januar 1978.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Der er et stort behov for udbygning af den sociale sektor, bl. a. er ventelister til daginstitutionerne på ca. 72.000, heraf 30.000 akutte. Der er behov for flere plejehjemspladser, idet der rundt om i landet er venteafdelinger på hospitalerne med op til to års ventetid for at få en plejehjemsplads.

Der er brug for yderligere udbygning af hjemmehjælpen og omsorgsarbejdet og for en styrkelse af forebyggende foranstaltninger.

Kommunerne er imidlertid ofte tilbageholdende med at etablere de fornødne institutioner, fordi driftsomkostningerne er for høje. Hvis kommunerne fremover skal dække en mindre procentdel af dette, er det i sig selv et incitament til at anvende den likvide kapital i kommunerne til at etablere sociale foranstaltninger i takt med behovet.

Samtidig er der ikke i bistanndsloven taget højde for en situation med massearbejdsløshed, der er højst ulige fordelt i de forskellige kommuner. En kommune med mange langvarigt arbejdsløse skal således på trods af forringet skattegrundlag bære forøgede udgifter til kontanthjælp efter bistanndsloven.

Dette har samtidig en afsmittende virkning på kommunernes muligheder for at budgettere med anlægs- og driftsomkostninger inden for den øvrige sociale og sundhedsmæssige sektor. Resultatet er tilbageholdenhed med oprettelse og drift af pleje- og daginstitutioner, igangsættelse af hjemmehjælp og omsorgsarbejde, forebyggende sundhedsforanstaltninger m.v., specielt i områder med stor arbejdsløshed.

Konsekvensen er en yderligere forøgelse af arbejdsløsheden, og der er herved skabt en ond cirkel, der kun kan brydes, hvis der igen sættes gang i de offentlige aktiviteter. Dette vil samtidig have en forbrugsbegrænsende virkning for de højere indkomster, som gennem den progressive statsbeskatning kommer til at bidrage med en større andel til udbygningen af de sociale og sundhedsmæssige sektorer end de lavere indkomster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Forslaget giver bl. a. kommunerne en mulighed for at føre en ensartet takstpolitik inden for daginstitutionssektoren, idet evt. tilskud til nedbringelse